

Foto: Birgit Grönqvist

Vi och vår värld

”Advent är mörker och kyla.” Så börjar en av våra nyare adventspsalmer. Och så blir det väl de närmaste månaderna, eftersom vi är inne i den årstiden. Tyvärr är det också mörkt och kyligt människor och länder emellan på många håll i vår värld. Också i våra egna nordiska länder, städer och hem finns mycket mörker och kyla. Vi får be som i psalmen att Herren Kristus kommer hit i tid.

Vi får också be att Gud skall förbarma sig över jorden och över all nöd och förtvivlan som finns. Vad kan vi göra? Vi behandlar temat bland annat i Hans Växbys artikel, där han utifrån Metodistkyrkans Sociala principer ger oss några tankar.

Tänk, att aldrig ha tvivlat på Guds existens! Så underbart! Tom Riska berättar om sitt liv. Han fick uppleva pånyttfödelse när han gick i högstadiet. Han har också fått uppleva hur Gud har helat och befriat honom på olika områden, så att han nu kan vara i en helandetjänst för andra. Alla är trasiga och behöver helande befrielse.

Vi kan vara med och hjälpa och stödja varandra på olika sätt och göra en del av världen och vår omgivning lite ljusare. Gå ut i hela världen, sa Jesus till sina lärjungar. Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar (Matt 28:18–20). Jesus är det stora ljuset i vårt och världens mörker. Läs Bengt Korswings andakt om Fredsbarnet.

Även om vi är pensionärer kan missionskallelsen fortsätta att brinna. Ulla-Gun och Arne Ångman har fortsatt att på olika sätt stödja arbetet på Metodistkyrkans missionsstation i Cambine i Moçambique. När denna tidning kommer ut har de snart avslutat sin vistelse på tre månader på Cambine, där de har renoverat både byggnader och projekt.

Vi har glädjen att presentera att en ny ledarskola startar i februari! Kursen är avgiftsfri och pågår i fyra moduler under året.

Birgit Grönqvist

Vår konung är nu nära

Gläd dig, du Kristi brud, och möt din Herre Gud. Den stora dag du skådat som oss profeter bådade. Hosianna, pris och ära! Vår konung är nu nära.

Psalmer och sånger nr 104

Skogsgallring, inre helande, själavård

”Jag har aldrig tvivlat på Guds existens”

Foto: Privat

Tom Riska är 45 år, gift med Niina och har två barn, en pojke i skolåldern och en under. Familjen bor i Kaskö. Tom är till största delen uppvuxen i Larsmo. De fem första åren bodde han i Sjundeå.

Att komma till tro var en ganska naturlig process för Tom. Han hade fått höra om Gud både i hemmet och i lokalförsamlingen som liten och han hade aldrig tvivlat på Guds existens. Hösten efter högskolestadiet fick han uppleva pånyttfödelse på en ungdomssamling. På den vägen är det.

Hur blev du medlem i Metodistkyrkan?

Under den tid jag och min fru bodde i Karleby hade vi, för oss själva oförklarligt, varit något av ”församlingslösa” troende under ett par års tid. På en sommarkonferens på Åland träffade vi metodistpastor Camilla och hennes man Bernt Klockars, som berättade om sin närstående flytt från Åbo till Karleby. Då kom det någonstans ifrån som en slags självklarhet: det är vår plats. Vi deltog sedan i att bygga upp metodistförsamlingen nästan från ny grund. Efter någon tid blev det sedan att vi anslöt oss.

Du jobbar tidvis i skogen. Vad innebär det?

– En broder här i nejden erbjöd mig lite skogsarbete under så kallad säsongstid. För mig har det främst varit frågan om skogsgallring med motorsåg och röjsåg. Det har varit välsignat på många sätt, då man har bra möjlighet att till exempel be och förbereda predikningar medan maskinerna surrar. Dessutom har vi delat med varandra om Guds rikes saker.

Du arbetar som lokalpastor i Kristinestad och Skaftung. Vad gör du då?

– Jag har varit deltidsanställd i två år. Under den tiden har jag främst jobbat med Ordet, själavården och bönen för att uppbygga, utrusta och hjälpa folk att bli av med bojar och band. Då kan de förlösas att göra den tjänst som Gud har kallat dem till eller avsluta det som de inte ska göra. För egen del gäller det samma. Jag vill bara göra det som är min andel just nu och litar på att Gud har andra som han fyller på med, i sin takt, av det som inte är min grej.

Inre helande ligger dig varmt om hjärtat. Hur blev det så och hur kan du hjälpa?

– För 20 år sedan lyfte Gud "på locket" och allt möjligt nedtryckt och obearbetat började komma ut. Sedan dess har processen pågått och jag har grundligt gått igenom mina egna inre saker. När Gud helar och befriar på insidan inom något delområde, så verkar han också ge oss auktoritet att vara med och hjälpa andra. Det behöver ofta genomlevas själv först.

– Under de senaste åren har jag upplevt att jag ska ha stark betoning på inre helande under en tid i tjänsten. Alla är trasiga och behöver helande och befrielse. Församlingarnas styrka beror ofta på deras tillstånd. Ju trasigare församling, ofta mera stridigheter och problem. Men även tvärtom: ju mera helande, desto mera funktion och flyt också, vanligtvis. Som bäst betjänar jag också olika församlingar och sammanhang på olika orter kring ämnet.

Har du fått ett speciellt bönesvar eller Gudsupplevelse någon gång?

– En speciell upplevelse jag hade var för 25 år sedan, när jag upplevde Herrens tilltal att lära mig lettiska. Det gjorde jag också och det fick sedan mångahanda följder. Upplevelserna är inte till bara för oss själva utan också för andras del. Nu till exempel, har jag för någon dag sedan just fått färdigt översatt Frank Mangs bok "Frälsningens väg", till lettiska.

Intervju: Birgit Grönqvist

Pastorsdagarna i Österhankmo

De frikyrkliga pastorerna och medarbetarna samlades till undervisning, bön och lovsång i Österhankmo den 1–3 november. Cirka 50 personer fick lyssna till Camilla och Anders Olssons erfarenheter av att mångdubbla medlemsantalet i några pingstförsamlingar i Sverige. Genom gruppsamtal fick man bearbeta situationen i sin egen församling och hjälpa varandra till nya tag.

Lägggården höll god standard och utrymmena var ändamålsenliga. Tack till dem som arbetade fram detta program!

Text och foto: Monica Lundgren

Ny ledarskola startar i februari

Ny ledarskola startar under vårvintern 2023. Kursen pågår under hela året i fyra moduler.

4.2: Att leda sig själv & andra. Andlig i ledarskap. Förväntningar. Konflikthantering.

1.4: Predikan & förberedelse. Respons. Församlingsmiljö.

16.9: Att bygga & leda ett team. Att fly ensamvargen. Att leda förändring. Träna för multiplikation.

18.11: Kyrkans väckelsehistoria, teologi och administration.

Platsen avgörs då man ser var de flesta deltagarna finns. Lunch till självkostnadspris. Kursen kostar ingenting. Böckerna kan köpas eller lånas. Info: Camilla Klockars, camilla.klockars@gmail.com.

”Hälsning från Moçambique”

Ulla-Gun och Arne Ångman bor utanför Östersund i Sverige och de är aktiva i Metodistkyrkan i Östersund. Ulla-Gun växte upp på Cambine missionsstation, där hennes föräldrar Tage och Gunnel Adolfsson var missionärer i 26 år.

På 1980 och 90-talet jobbade Ulla-Gun och Arne i Sierra Leone i åtta år. Därefter har Ulla-Gun jobbat i församlingen i Östersund och Arne med flyktingmottagning på kommunen. Nu är båda pensionerade, men upplever att missionskallelsen fortfarande lever.

Cambine är en gammal missionsstation, som ligger 500 km norr om huvudstaden Maputo. Det är cirka 15 km till Morrumbene, det närmaste samhället och till den närmaste staden Maxixe är det 40 km. Utbildning har alltid varit den primära uppgiften. Nu finns utbildning från förskola till universitet. Pastorsseminariet är under avveckling till förmån för universitetet, där den teologiska utbildningen är den huvudsakliga fakulteten just nu. Det finns 3000 skolelever. Kyrkan och staten driver skolorna tillsammans och det finns ibland oklarheter om vem som ska göra vad t.ex. vad gäller underhåll.

– Sedan 2010 har vi rest till Cambine flera gånger, berättar Ulla-Gun. Vi har renoverat ett ”Barnens hus” och 2017 startade vi en liten förskola, som stöds av Metodister i Sverige. Vi har också fortsatt att stödja barn- och ungdomsverksamheten som församlingen på Cambine har. ”Estrela”, stjärna, är ett program med bland annat bibelundervisning, drama och sånger för barn, som min mamma med flera jobbade fram. Det lever vidare i kyrkan på många platser, trots att materialet för länge sedan har tagit slut. Flera i kyrkan efterlyser det. De ansvariga för barn- och ungdomsarbetet på centralkontoret har nu fått en kopia som hjälp till att göra nytt material.

– Vi reste ut i höst den 18 september på tre månader, säger Ulla-Gun. Vi ville försöka få igång projektet ”Livets frö”, som missionsrådet i Finland där jag också är med, stöder. Det har legat på is i flera år bland annat på grund av coronan. Projektet är riktat till barn och ungdomar i skolorna. Tanken är att med hjälp av till exempel seminarier, väcka medvetenhet och öka kunskapen om vikten av skola och utbildning och farorna med missbruk av alkohol och droger. Det finns ett stort problem i hela Moçambique med att barn redan i tidig ålder och ungdomar hoppar av skolan.

– Cambine har också fått problem med missbruk bland ungdomar, fortsätter Ulla-Gun. En lokal koordinator som studerar till pastor har anställts på deltid och ett kontor har renoverats åt henne. En undersökning av dessa båda områden har gjorts och håller på att sammanställas, som grund till seminarier och utvärdering.

– Lite frustrerande för oss är att allt tar så lång tid! suckar Ulla-Gun. Vi hade hoppats att det första seminariet skulle ha kunnat hållas innan vi åker hem, men så blir det inte. Skolorna stänger nu i veckan och fram till mitten av januari för sommarlov. Förskolan är igång och där har vi jobbat med att renovera igen, bland annat på grund av att marken rör sig och att byggnaden har använts av andra under coronatiden. Vi bygger också en bättre lekplats.

– Vi försöker tala om vikten av ett fungerande barn- och ungdomsarbete i församlingen, berättar Ulla-Gun, som en viktig del att stärka barn och ungdomar och rusta dem för framtiden. Församlingens ungdomsverksamhet försöker också att få med flera i sina aktiviteter för att motverka sysslöshet som bidrar till uttråkning.

– En viktig del har också varit att bygga nya relationer och stärka gamla. Jag övar upp min xitswa, vilket är det huvudsakliga språket som vi har använt för att kommunicera.

Ulla-Gun och Arne är tacksamma för den meningsfulla tid de får ha på Cambine. De upplever att den är uppskattad och de vill gärna återkomma när det finns möjlighet. De är tacksamma för fortsatt förbön och stöd för arbetet i Cambine, där det finns många stora behov.

Intervju: Birgit Grönqvist

Det kan vi göra för rätt och för fred

När jag var liten var också världen liten. Det var lätt att leva då. Idag är världen så stor att vi måste stänga av TV-nyheterna för att kunna sova om natten.

För att hjälpa sina medlemmar att tackla de många problemen i omvärlden antog Metodistkyrkan redan år 1908 en kort Social bekännelse. Och 1970 antog man Sociala principer för en rad ansvarsområden i samhället och världen i stort (metodistkyrkan.fi/sv/tror/sociala_principer). Med tanke på vad som sker i Europa just nu är kapitlet om Världsgemenskapen av speciellt intressant.

Det börjar med att konstatera att "Guds värld är en enda," och "Mänsklighetens påtvingade enhet, som blir mer och mer märkbar på livets alla områden, ställer såväl kyrkan som alla människor inför problem vars lösningar inte kan vänta." Vidare läser vi: "Vi förpliktigar oss som kyrka att uppnå ett världssamhälle som utgör en gemenskap av människor som ärligt älskar." Verkligen stora ord! Och när jag skriver detta kommer jag just från Bus-klubben i Kristuskyrkan där "vi satte oss i ringen" och bad: "Gör en familj av alla, en enda jättestor." Ja, ansvaret ligger tungt på oss och längtan finns djupt inom oss.

I de Sociala principerna leds vi av material för vår egen tanke att få en balanserad syn på de många delproblemen i den stora Världsgemenskapen. Vi blir påmind om att inte bara enskilda individer utan också olika folk och kulturer är skapade av Gud. De stora nationerna blir påmind om att "Den som är väldigt stark måste också vara väldigt snäll," som Pippi Långstrump sa. Och det känns nästan kusligt att i dessa dagar läsa att "Krig är oförenligt med Kristi egen undervisning och förebild. Därför avvisar vi krig som ett utrikespolitiskt verktyg och insisterar på att varje lands primära moraliska plikt är att på ett fredligt sätt lösa varje intern eller mellanstatlig konflikt." I det avslutande avsnittet om Rättvisa och lag framförs målsättningen att "enskilda människor och grupper" såväl som "enskilda nationer måste kunna känna sig trygga i världen".

Vad kan jag göra? Svaret hittar jag praktiskt och klart i vår psalmbok, Psalmer och sånger nr 695. Det kan vi göra för rätt och för fred: vi kan be och svara på vad andra ropar om och ber; vi kan ge; stå emot allt ont som trampar ner och sprider skräck och hot; ha ett hopp.

Och så kan jag stämma in i orden ur Inledning till våra Sociala principer: "I tacksamhet mot Guds förlåtande nåd, i vilken vi lever och blir dömda, och genom att bekräfta vår tro på varje människas unika värde, förnyar vi vårt uppdrag att vara evangeliets trogna vittnen. Inte bara till världens ände, utan också i vårt eget vardagsliv och arbete."

Text: Hans Växby

Vad hörs?

Stina Blomberg har kollat upp församlingarnas webbplatser på nätet och Facebook. De flesta församlingar har sin regelbundna verksamhet som förut.

Borgå

I Borgå har man också glädjen att ha fått en andrepastor, Susanna Lönnqvist. Susanna är bekant för församlingen sedan några år och har ofta också tidigare predikat och lett gudstjänster. Under pastor Leif-Götes tjänstledighet har församlingsrådets ordförande Mervi Palmberg aktivt hållit i trådarna med bistånd av församlingsrådet och tre pastorer. Man är lyckligt lottad i Borgå med en aktiv liten kärntrupp av trogna ”gamla” medlemmar. Stickkaféet och sopplunchen varje tisdag och onsdag är också mycket populära och välbesökta träffpunkter under veckan.

Grankulla

Grankulla församling har fått en andrepastor, Marjan Roayaii. En nyhet för hösten är Sound of Silence – Låt tystnaden tala, som är tillfällen för bön och meditation i kyrkan. Man har också startat en hantverksgrupp för att bland annat bättre kunna integrera ukrainarna på orten. Under veckan samlas olika grupper regelbundet. Den traditionella julbasaren kommer att hållas den 6 december.

Åbo

Åbo har sin regelbundna verksamhet med stort inslag av ungdomar, av vilka många studerar i staden. Gudstjänst firas varje söndag och då är det också söndagsskola – Himlakul – för barnen, efteråt kyrk-kaffe. Varannan fredagskväll är det Metsku Youth för ungdomar i åldern 10–14 år.

Kristinestad

I Kristinestad hålls gudstjänst varannan söndag i Betlehemskyrkan och varannan lördagskväll samlas man i Skaftung kapell.

Vasa

Vasaförsamlingen med Camilla Klockars samlas till gudstjänster varje söndag. Man har ett ganska stort inslag av inflyttade med i verksamheten, speciellt är det många ukrainare som anlant till Vasa. Man har också barnverksamhet med söndagsskola och familjeprogram och varje onsdag hålls också caféträffar.

Sommaren i de centraleuropeiska metodistkyrkorna

Här har verksamheten kraftigt påverkats av kriget i Ukraina. Många som arbetar med att hjälpa känner sig utmattade men fortsätter ändå. Församlingarna bistår med mat och inkvartering, barnpassning medan mammorna är på jobb, hjälp med att hitta jobb och att få flyktingarnas eventuella tidigare företag etablerade i ett annat land.

Flyktingarna berättar att kriget har blivit något man måst vänja sig vid, men ändå kan det när som helst hända saker som igen bringar fullt kaos i det dagliga livet. Många ukrainare har kommit med i församlingarnas verksamhet, inte bara för att få materiell hjälp utan också för att få andligt stöd. Många ukrainska barn har deltagit i olika sommarläger i Tjeckien, Ungern, Polen och Rumänien.

Sammandrag av en rapport från Urs Schweizer, Stina Blomberg

Kalendern

Ekumeniska rådet i Finland ordnar en gruppresa (på finska) den 16–21 mars till Roms heliga platser. Info www.ekumenia.fi. Anmälan senast den 14 januari till info@elvetours.gr.

Gemensam offerdag för Mission/Barnen i Zimbabwe är Trettondagen den 6 januari 2023. Inbetalningar kan göras till Rådet för mission.

Gemensam offerdag för Församlingsplantering (20 %) och -utveckling (80 %) är den 5 februari. Inbetalningar kan göras till Fonden för församlingsplantering.

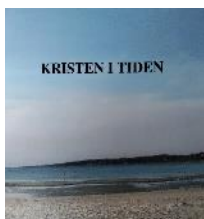
Gemensam offerdag för Missionen/Moçambique, Livets frö är den 12 mars. Inbetalningar kan göras till Rådet för mission.

Almanacka 2023

Ulla-Gun Ångman har gjort en almanacka för Metodister i Sverige till förmån för Livets frö i Cambine. Fotografierna är från Cambine. Priset för almanackan är 120 kr + porto eller 12 € + porto. Beställningen kan göras per e-post till ug_angman@yahoo.se eller via WhatsApp +46 70 242 3232. I Finland kan kalendern betalas till Rådet för missionskonto.

Boknytt: Kristen i tiden

Anita Grantinger bor i Nybro i Sverige, nära Kalmar. Hon har skrivit boken Kristen i tiden, 67 sidor, där hon har samlat sina tankar om samhällets tillstånd. Du behöver inte ha samma åsikt, men ta gärna del av hennes erfarenheter, tro och kunskap och fundera själv över vad som hänt och händer i vår värld, både av utveckling och avveckling. Låt dig inspireras till egna reflektioner. Boken kostar 100 kr + porto och kan beställas per e-post från tata_gran@hotmail.com.

Rättelse

Annika Lahtinen hade tagit pastorsbilden på sidan åtta i förra numret.

Freds barnet

Foto: Birgit Grönqvist

Kära vänner, vi närmar oss jul med stormsteg. Tiden har sin gång, den rör vi inte på. Vi lever nu i en osäker tid med en ostabil framtid fylld av hot, hat och krig. Var hittar vi hjälp att finna frid och ett lugnande hopp för den okända tid som kommer?

För lite över 2000 år sedan visade Gud oss Sin lösning och gav oss framtidslöften i det barn som föddes i Betlehem, också i en orolig och hotfull tid. Var är freden idag? Finns det något hopp i en oförsonlig värld?

Nyligen lyssnade jag på en intervju med den kanadensiska missionären Don Richardson, där han berättade om Guds kallelse 1962 att åka till den kannibaliska Sawi-stammen i Nya Guinea. Don berättar att Sawifolket hyllade förrädare och mördare. Don var förtvivlad, han visste inte hur han skulle kunna dela budskapet om Jesu kärlek.

I den vevan uppstod ett krig mellan den stam där Don och hans familj bodde och en grannstam. Don frågade om det inte fanns något sätt till fred mellan stammarna. Don fick då veta att om hövdingen av en stam lämnar ett av sina barn att växa upp i fiendestammen uppstår fred mellan stammarna, eftersom de anser att detta är det ultimata offret och ingen kunde ens tänka tanken att neka ett sådant offer. Detta gav Don Richardson öppningen att berätta om hur Gud offrade Sin enfödde Son för fred mellan Gud och människor på jorden.

Snart firar vi minnet av Guds stora offer för din och alla människors försoning med Gud. Jesus Kristus är det sanna Fredsbarnet, född in i en förstörd värld för att rädda oss. Detta offer kommer med ett löfte: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." Johannes 3:16. Gud välsigne dig och bevara dig, alla dagar till tidens slut. Ta emot Jesus som din frälsare idag.

Text: Bengt Korswing

KUSTBANDET Årgång 2 Grundad i mars 2021

En tidskrift för kristen gemenskap och lärjungaskap.

Utgivare och ansvarig redaktör: Birgit Grönqvist, e-post: birgit.gronqvist@metodistkyrkan.fi

Layout och tekniskt stöd: Camilla Stjernvall

Metodistkyrkan finns på webben på www.metodistkyrkan.fi och hittas på Facebook på Metodistkyrkan i Finland.

Nästa nummer utkommer i slutet av mars 2023. Materialet bör vara inlämnat senast den 1 mars.